

25x69.11	32	3	עמוד	הארץ - גלריה	04/10/2011	29090282-2
תערוכות של מוזיאון הרצלי - 82171						

נוף מתחלף

הפסטיבל השווייצרי "נופי תרבות" מתמקד השנה בתרבות הישראלית. שלא כבעבר, הפעם ייערכו גם ביקורי גומלין

התוכנית חובקת את כלל השדות האמנותיים. בתחום המוסיקה יועלו בארץ קונצרטים של מקהלת המדרגל מבול עם הקאמרטה הישראלית; שלישיית "נוטה בנה"; נגן הקלרנית השווייצרי ארנסטו מולטי-נרי שינגן עם אנסמבל המאה ה-21; והטריו "Who", המשלב פסנתר בס ותופים. באגף התיאטרון יוצגו כמה קופרודוקציות ישראליות-שווייצריות, בהן פרויקט של הזירה הבינ-תחומית בירושלים והכרזת ריאוגרפית השווייצרית תביאה מרטינ; ושיתוף פעולה של רובי אדלמן, ששה אנגל וקבוצת התיאטרון השווייצרית "פנגו פאלאסט".

במחול, בנוסף לשני המופעים שמוצגים שבוע, "Sideways Rain" של לה"קת "אליאס" ו"P.A.D" של פכריס מצליח ויואניס מנדפוניס, יתקיים מופע של בלט ציריך, "הרוח בחלל הריק".

בתחום האמנות החזותית יוצגו עבודות של פכריס ג'יג'י וכריסטוף בושל בכיאנלה בהרצליה, מוזיאון הקומיקס בחולון ובבזל יקיימו חילופי תערוכות, ויתארחו בישראל שני צמדדים של אמנים שיפתחו כאן פרויקטים: מריה יוריו ורפאל קומו מהד, וב-רברה מייר ורודולף שטיינר מאיך. כמו כן יוקרנו סרטים שווייצרים בפסטיבל קולנוע ברחבי הארץ ויתקיימו מפגשים של סופרים ישראלים עם סופרים שווייצרים.

פסטיבל "נופי תרבות" (שמו הלועזי מוצלח יותר, "Culturescapes"), הוא פסטיבל אמנויות רבות-חומי המתקיים מדי שנה ברחבי שוויץ ומציע יריעה תרבותית ממדינה מסוימת, הכוללת תיאטרון, מחול, אמנות חזותית, מוסיקה, קולנוע וספרות. השנה, במסגרת מהדורתו התשיעית של הפסטיבל, החליט המייסד והמנהל האמנותי יוריאן קוימן להתמקד בהיצע התרבותי של ישראל. בעקבות ההחלטה ספג קוימן קיתורנות של ביקורת משלל ארגונים שמותחים ביקורת על ישראל.

במשך תקופה של כשלושה חודשים, שהחלו בספטמבר וייחתמו בתום נובמבר, מוצגים בשוויץ "הנופים התרבותיים" של ארצנו, דרך שורה של אמנים והרכבים שמכירים בערים השונות ופורשים את מרכולתם, בהם עמוס עוז, אופירה הנג, להקת בת שבע, יסמין גורד, הקאמרטה הישראלית ירושלים, יסמין לוי, עידן רייכל, יוסי ברג ועוד גרף, יעל ברטנא, גל ויינשטיין, רון לשם וסייד קשוע.

אלא שהשנה, לראשונה בתולדות הפסטיבל, החלט לקיים מתכונת כפולה שבה אמנים והרכבים משוויץ יתארחו במדינה הבהרת, וכך ליצור מעין "חילופי תרבות" בין שתי המדינות. לפיכך, הרכיבו קברניטי הפסטיבל תוכנית אמנותית שווייצרית, שמוצגת החל מהשבוע ועד סוף נובמבר בישראל.

"חשבתי שזה נכון להציב סאונד כזה כי אנחנו לא מרברים על אדם מסוים, אלא על האנושות באופן כללי, זה הרבה יותר גדול. ומבלי להיות גרנדיוזיים, הצלילים של מורקוף יוצרים אווירה של משהו שהוא מעבר למקום שבו אנו נמצאים כרגע. הוא מתעסק עם ממדים אחרים, בסקאלה הרבה יותר גדולה, הוא מדבר על היקום. זאת מוסיקה מאוד מטאפיזית והיא מסייעת לאסתטיקה שרציתי להעניק ליצירה".

האם ההתבוננות הנרחבת הזאת על האנושות משקפת את התקופה הנוכחית בחייה? "כן, ללא ספק. אני חושב שזו תקופה שבה יש לי פרספקטיבה אחרת על החיים ואני מתבונן בהם באופן חכם יותר. אני לא מסתכל על מה שקורה היום, אלא על הקשר בין היום לבין המקום שממנו אני בא ולבין המקום שאליו אני רוצה ללכת. הבנתי שאני נמצא באמצע דרך, ואני חייב להיות מודע לכך שבדרך הזאת יש מדרגות שעליתי קודם לכן ויש את הבחירות העתידיות. זה נדמה ברור, אבל חשוב להיות מודע לכך שאתה לא יכול להבין היכן אתה נמצא אם אין לך את התמונה המלאה".

דיאלוג עם הקהל והתשוקה להקשיב יותר לר-קדנים ולגוף שלהם, הובילו אותו בסופו של דבר להקים את האנסמבל הנוכחי, שעליו הוא מנצח כבר כמעט 20 שנה.

האם "Sideways Rain" משקפת ביקורת חברתית או פוליטית?

"כן, אבל באופן מעודן. אם יש יצירה שהייתי רוצה להביא לישראל זאת היצירה הזו, כי אתה רואה בה שכל בני האדם הם אותו הדבר, אף אחד לא טוב יותר מהשני. למרות שלא מדובר ביצירה תיאטרלית ואין בה הצהרה פוליטית או נרטיב הצהרתי דרך מלים, היא יוצרת תחושה של זכויות שוות ותנאים שווים לכל אדם באנושות".

את המחול מלווה מוסיקה אלקטרונית עתידת שכבות סאונד, שעוטפת את התנועה ומחזקת את האווירה המרחבית ונטולת הגבירלות. היא מורכבת מקטעים שבהם בוטליו מתוך האלבום "קוסמוס" של פרננדו קורונה, יוצר אלקטרוני ממקסיקו שמוכר יותר תחת הכינוי "מורקוף". "היא מאוד קוסמית ומאוד פלנטרית", אומר בוטליו. "היא גדולה יותר מאדם אחר. יש בה משהו שמדבר על עולמות אחרים."